

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten
äänenkannattaja ilmestyy Astoriassa,
Ore., joka tiistai The Western Work-
men's Publ. Society'n kustantamana.

Tilauksinnat Yhdysvaltoihin:
1 vuosikerta \$1.75. Puoli vuotta \$1.00
Canadaan ja Suomeen:
1 vuosikerta \$2.00. Puoli vuotta \$1.15

TOVERITAR

Box 99, Astoria, Ore.

Entered as second-class matter July
16th, 1911, at the Post Office at
Astoria, Oregon, under the Act of
March 3rd, 1879.

TOVERITAR

(THE WOMAN COMRADE)

Subscription rates in the United States

One year \$1.75 — 6 months \$1.00

IN CANADA:

One year \$2.00 — 6 months \$1.15

Toimitus:

HELMI MATTSON

Box 99, Astoria, Ore.

Työttömyys huolestuttaa kapitalistejakin

Jokaisessa kapitalistisessa maassa, missä konnateollisuus on saavuttanut korkeamman asteen on säännöllisissäkin oloissa suuri määrä pakolliseen joutilaisuuteen tuomittuja työläisiä. Niistä muodostaa kapitalistinen teollisuus vara-armeijan, jonka nälkää hyväksien käyttäen kapitalisteilla on hyvä tilaisuus kiristää yhä enemmän työtä työssä olevilta työläisiltä ja alentaa heidän palkkojaan kerran toisensa perään.

Niin kauan kuin tuotanto pysyy niin sanotussa "normaalissa", ei työt-

tömistä työläisistä ole erikoista vaaraa kapitalisteille, sillä vaikka niitä on paljonkin, eivät kuitenkaan samat työläiset ole pitkiä aikoja työttöminä, koska säännöllisin aikoina työssä olevat työläiset silloin jättävät työpaikkansa siirtyäkseen työhön jollekin toiselle alalle. Näin ollen joutilaisuudessa olevillekin silloin tällöin tarjoutuu mahdollisuus "päästä leivän syrjään kiinni."

Mutta kokonaan toisenlainen on asiantila tällaisina pulakausina kuin on nykyään. Jokainen järjevä työssä oleva työläinen tietää, että työpaikastaan eroaminen tai eroitettuksi tuleminen merkitsee jokatapauksessa pakollista joutilaisuutta ja nälkää ja siksi jokainen pyrkii säilyttämään työpaikkansa niin pitkälle kuin se on suinkin mahdollista. Tästä johtuu, että niillä, jotka nykyään ovat työttöminä ei ole toivoakaan päästä ansaitsemaan muutoin kuin aivan erikoisen onnellisen sattuman kautta. Useimmat nykyään kuudesta miljoonasta työttömästä Amerikassa ovat olleet jouten jo useita kuukausia ja kuta pitemmälle työttömyyttä kestää sen suuremmaksi heidän hätänsä kasvaa. Satojatuhansia työttömiä on kasaantunut kaikkiin suurempiin kaupunkiin tässä maassa. He harhailivat pitkin katuja päivästä toiseen ilman päämäärää, ilman ruokaa ja asuntoa. Onnettomissa joukoissa on paljon naisiaikin, nuoria sekä vanhoja. Heillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin myydä ruumistaan henkensä pitimiksi. Talvi on tulossa kylmine viimoinen, sateinen ja lumituiskuneen. Mutta näillä onnettomilla ei ole minkäänlaista toivoa paremmista elämän mahdollisuuksista läheisessä tulevaisuudessa.

Työttömyys, joka yhä näyttää lisääntyvän, on muodostunut niin vakavaksi, että se huolestuttaa jo kapitalistejakin — ei sen tähden, että heitä vähääkään liikuttaisi työttömien kärsimykset — mutta sen tähden, koska he pelkäävät työttömien ensi talven aikana saattavan matkaan ikävyyskää. Kapitalistitkin käsittävät, että "kun ihmisellä on oikein nälkä, niin hänen on helppo tehdä mitä tahansa." Siksi porvarilliset kaupunkien valtuustot suunnittelevatkin keinoja "työttömien hädän lievittämiseksi." Mutta kuten aina ovat vallassaolijat kykenemättömät korjaamaan niitä epäkohtia, jotka kapitalistinen tuotantotapa synnyttää, eivät he voi löytää työttömyydellekään mitään ratkaisua mikä olisi tyydyttävä edes heidän oman luokkaetunsa kannalta katsoen, saatikka sitten, että se vähimmäisäkään määrässä tyydyttäisi työttömiä. Niinpä ovat useain kaupunkien valtuustot nähneet ainoan ratkaisun työttömyydelle siinä, että ajaa suurimman osan joutilaista ulos kaupungista ja estää muualta tulevalta työttömiltä kaupungin rajojen sisälle pääsyn. Toisissa kaupungeissa sentään hommailevat valtuustot ja "ihmisystävät" soppaloita. Mutta niitäkään ei voida enempää laittaa kuin sen verran, että pieni osa joutilaista on niistä tilaisuudessa saamaan kerran päivässä kupin kahvia ja palan leipää.

Tehokkain keino työttömien avustamiseksi olisi kunnallisten töiden työttömillä teettäminen suuressa mitakaavassa. Mutta tähän toimenpiteeseen tarvittaisiin huomattava määrä varoja, joita ylimääräisten töitten teettämistä varten ei kuitenkaan yhdelläkään kaupungilla ole. Ja vaik-

ka ajateltaisiin varoja sitä tarkoitusta varten voitavan hankkia, niin sittekkään eivät kaupunkien valtuustot olisi halukkaat tällä tavalla työttömiä avustamaan — sillä sellainen olisi voittojen riistämistä urakoitsijoilta, joiden tehtävänä kunnallisia töitä teettävinä firmoina on kiskoa kaupunkien kassoista kaiken mitä niihin on asukkaita verottamalla kertynyt. Melkein jokaisessa kaupungissa urakoitsijat ehdottomasti määräävät valtuustot suunnittelemaan ja näin ollen kaupunkien varatkin ovat heidän rosvottavissaan.

Siispä kuulaa kalloon työttömille työläisille taikka ulos kaupungeista. Se on ainoa "lohdutus" minkä porvarit kykenevät antamaan työläisille, jotka ovat luoneet heille yltäkylläisen elämän. Onneksi kuitenkin tämän kukaan peli ei vetele kovin pitkälle. Kehityksen laki näet määrää, että jollei vallassa oleva luokka kykene niitö epäkohtia perinpohjaisesti korjaamaan, jotka vallitseva järjestelmä on synnyttänyt niin ne kasvavat yhä suuremmiksi, kunnes koko järjestelmän on pakko sortua omiin vastakohtiinsa. Näin käy kapitalistiselle järjestelmälle kiertämättömästi ennemmin tai myöhemmin. Mikään maailmassa ei kykene sitä häviöstä pelastamaan.

Ainoa hyvä mitä kapitalismista voidaan nykypäivänä sanoa, on se, että se hävittää itsensä.

Liberaali on sellainen henkilö, joka maistelee radikalismia pääsemättä varmuuteen siitä, onko se nänea mukansa mukaista tai ei.

Julkea tuhlaus puutteen silmien edessä — se on kapitalismia.

PAKINA A

Eräs toveritar S. S. Järjestön edustajakokouksen jälestä kirjoitti Toverittareissa, että TOVERITARKIN on vihdoinkin päässyt "ihmisten kirjoihin." Toverittaren monivuotiset ystävät suuresti iloitsivat kun se ihme tapahtui, kun lehtemme sai niin paljon huomiota osakseen, että se katsottiin tarpeelliseksi agitationiväliseksi. Toveritar niinollen omakuttiin tosiaankin "ihmisten kirjoihin". Luokkatietoiset toverittaret ja toverit ovat tehneet parhaansa avustessaan lehden toimitusta kirjoituksillaan, siten osoittaen, että Toverittarelle annetaan täysi tunnustus valistusvälineenä työläisnaisten herättämisessä.

Mutta eräältä taholta on Toveritar myös eritoten "kirjoihin" merkitty, oikeinpa mustennetuilla kirjaimilla luultavasti. Raivaajan melkein joka numerossa puhutaan "jotakin" Toverittaresta. Siitäkin sen huomaa, että lehtemme ei ole suinkaan vähäisessä merkityksessä, koskapa siitä kannattaa jatkuvasti nalkuttaa. Ja ne toverittaret "jotka ovat poikenneet pois, ynnä kelvottomiksi tulleet" näyttävät "nykyssä" tahi Raivaajassa ilonsa tahi mieliharminsa Toverittaren suhteen. Niinpä eräs "vanha ystävä" ennätti iloita siitä että Toverittaren tilaajamäärä nyt viimeinkin alenee, jota onkin kaiken kesä hirtaasti odotettu. Ja "nyky" on jatkuvasti kantanut selänsään seuraava sisällöistä ilmoitusta: kun se Toverittaren tilausaika loppuu, niin täällä olisi yksi "nyky" sen tilalle.

Toverittaren lukijat eivät sellaisia haastatteluja kuuntele. Niillä on samanlainen vaikutus, jos sanottaisi: Täällä on New Yorkin uutiset, Valvoja, Uusi kotimaa jne..

Ottakaa näitä lehtiä, ottakaa! Mutta eivätpä vain Toverittaren lukijat ota niitä. Mikä siihen on syynä? Vain yksinkertaisesti se totuus, että Toveritar on juuri sellainen lehti, jota naiset nykyaikana haluavat lukea. Se on työläisnaisten oma lehti juuri siinä merkityksessä, että he voivat ilmaista siinä ajatuksiaan, ei vastavallankumouksellisia, ei noskelaisia ajatuksia, vaan luokkatietoisien rehellisten työläisten ajatuksia.

Kun himpamppu kirjoituksia on joskus hiljaa painettu paperikoriin, ovat jotkut kiivaat sielut siitä suuttuneet ja yhtyneet vihamieliseen naapurin ja sen kanssa sitten parjanneet entistä ystävänsä. Niin se usein tapaa käydä tässä maailmassa. Mutta kun solvattu naapuri elää vain röhinöistä huolimatta, kirvelee se niin, että ei ole oikein tiedä mitä sille tekisi. Luokkatietoiset naiset sensijaan tekevät kaikkensa Toverittaren tukemiseksi, tarjoavat sitä luettavaksi ja kirjoittavat siihen. Niin pitääkin. Nyt levityskuukausina on taas tilaisuus näyttää, miten vallankumoukselliset työläisnaiset rynnistävät lehtensä levittämistyössä.

Porvari on porvari — raivaajalainen tahi porvari! Sen vielä hyvin käsittää, kun "oikea" porvari solvaa Neuvosto-Venäjää, tietäähän sen, että mihin porvari "ritingeistään" pääsee, mutta kun sen tekee työläisten lehden nimeä pyytävä paperi, niin

ei sitä voi aivan yhtä helposti sulattaa. Niin perin matalia kirjoituksia ei "oikea" porvarilehti voi keksiä, kun tämä "sosialistinen" Raivaaja julkaisee. Mitä se sitten sanoo?

No, sitäpä tietenkin, että kapitalistinen yhteiskunta on sata kertaa parempi (ainakin sata kertaa) kun työntasavalta — Neuvosto-Venäjä! Kaikenlaisten keljujen ja onnenonkijoiden matkakuvauksia julaistaan näytteeksi siitä, minkälainen muka on se työläisten ihannemaa! Suomen sosialidemokraatti on näitä matkakuvauksia jatkuvasti julaissut ja nyt niitä ottaa Raivaaja kiitollisella mielöllä palstoilleen, saadakseen niiden kautta taasen läimästä sitä kommunismia korvalle. Sanoo niinkuin ainakin porvari — heh! — kommunistit ne ovat Venäjän kansan kurjuuteen syynä, katsokaa nyt minkälaista siellä oikein on! Uskokaa pois, että se oikea demokratia olisi paljon parempi, sellainen, jossa edes saisi äänestää. Hyi helkkari sitä Leninä ja muita diktaattoreja, mitä ovatkaan, nehan ovat paljon julkeampia kun tsari aikoinaan. Tämä on tuttu laulu, tämä. Jussi Raitio on nyt alkanut "kuvata" Neuvosto-Venäjän oloja ja niitä samanlaisia herroja alkaa ilmestyä muitakin näköjään, ja niitä tietoja sitten Raivaajakin käyttää hyväkseen, puolustaen siten "kantansa."

Onhan se luonnollinen asia, että Venäjällä ilmenee paljon puutteellisuksia, kukapa sitä vastaan väittää. Sitä kuitenkin ei sovi ihmetellä, kun tietää minkälaisen perinnön tsarismi jätti jälkeensä. Sitä ei mikään mahti kykene päivässä eikä kahdessakaan, eikä vielä vuosissakaan tyyten

korjaamaan. Tyyten korjaamaan, pitää vielä uudelleen sanoa. Ylimenokausi kestää aikansa, vaikka kuinka ripeässä työssä oltaisi. Sitäpaitsi näitä puutteelluuksia nämä noskelaiset herrat oikein etsimällä etsivät ja sitten vertaavat työn tasavallan oloja kapitalistisiin maihin, kuten esim. valkoiseen Suomeen! Hm, sanonpa kaksikin kertaa.

Eivät käsitä, vaikka käsittävätkin, eivät tunnusta, että työväen vallan alaisessa maassa on MAHDOLLISUUS päästä työn ja toiminnan kautta parempaan ja yhä parempaan, mutta kapitalistisen riiston alaisuudessa kehitys kulkee taaksepäin. Kurjuus ja riisto lisääntyvät ja olot kurjistumistaan kurjistuvat, mutta eivät suinkaan parane! Työväen hallitsemassa maassa on asia juuri päinvastainen. Porvaritkin antavat parempia lausuntoja Venäjän oloista kuin nämä noskelaiset herrat, jotka ilkenävät sanoa olevansa sosialisteja! Puhukoot nyt sosialidemokraatit porvarien kanssa mitä tahansa, puhaltakoot vain samaan häileen, siitä vallankumouksellinen työväestö viis veisaa. Nyt on pääasia, alkaa oikein tarmokkaasti avustamaan Venäjän tovereita. Kun he voittavat nykyisen vaikeutensa, niin voivat he jatkaa rakennustyötä uuden yhteiskunnan luomiseksi. Heillä on jo vankka kivijalka laskettu, jota eivät mitkään tärinät heiluta, eivät he masennu, vaikka kaikki ovat yhdessä touhussa työväen valtaa vastassa: porvarit, sosialidemokraatit ja vieläpä luonnonvoimat.

Työhön! Neuvosto-Venäjä tarvitsee apua!